

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodniki in sodnica dr. Mateja Končina Peternel kot predsednica ter Branko Masleša, Marko Prijatelj, Franc Seljak in mag. Rudi Štravs kot člani,

ob sodelovanju dodeljene okrajne sodnice Mojce Poznik Radelj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **DISCIPLINSKA TOŽILKA pri SODNEM SVETU REPUBLIKE SLOVENIJE**, Trdinova ulica 4, Ljubljana, zoper toženo stranko: **DISCIPLINSKO SODIŠČE pri SODNEM SVETU REPUBLIKE SLOVENIJE**, Trdinova ulica 4, Ljubljana,

zaradi odprave sklepa disciplinskega sodišča,

o **tožbi tožeče stranke** zoper sklep disciplinskega sodišča pri Sodnem svetu Republike Slovenije, št. Ds-ss 2/2018 z dne 5. 3. 2019,

na seji **10. septembra 2019**

SKLENILO:

- I. Tožba se zavrže.
- II. Prizadeta stranka sama trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Disciplinsko sodišče pri Sodnem svetu Republike Slovenije (v nadaljevanju disciplinsko sodišče) je po predlogu disciplinske tožilke pri Sodnem svetu Republike Slovenije (v nadaljevanju disciplinska tožilka) za izrek disciplinske sankcije, št. Dt-ss 7/2018 z dne 27. 8. 2018, spremenjene 5. 3. 2019, z izpodbijanem sklepom disciplinskega obdolženca Stanka Omerzuja, višjega sodnika na Delovnem sodišču v Mariboru (v nadaljevanju disciplinski obdolženec), iz razloga po 1. in 3. točki 358. člena v zvezi s 429. členom Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) in v zvezi s prvim odstavkom 44. člena Zakona o sodnem svetu (v nadaljevanju ZSSve) oprostilo očitanih disciplinskih kršitev, pri čemer naj bi z dejanji, opisanimi pod točko I izreka sklepa, storil težjo disciplinsko kršitev po 14. točki drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 81. člena Zakona o sodniški službi (v nadaljevanju ZSS) in po 16. točki drugega odstavka 81. člena ZSS, z dejanjem pod točko II izreka sklepa pa težjo disciplinsko kršitev po 6. točki drugega odstavka 81. člena ZSS.
2. Disciplinska tožilka vlaga tožbo in navaja, da je skladno z določili ZSSve zoper odločbe Sodnega sveta dovoljen upravni spor, v katerem odloča Vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov, na možnost sprožitve upravnega spora pa nenazadnje kaže tudi pravni pouk v izpodbijanem sklepu. Tožbo vlaga iz razlogov po 1. in 3. točki 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), saj iz razlogov, ki jih podrobno vsebinsko utemelji, meni, da je bilo zmotno uporabljeno materialno pravo ter nepravilno in nepopolno ugotovljeno dejansko stanje oziroma je bil na podlagi ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju. Vrhovnemu sodišču predlaga, naj izpodbijani sklep odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponovno odločanje pred popolnoma spremenjenim senatom.
3. Tožena stranka na tožbo ni odgovorila.
4. Disciplinski obdolženec (prizadeta stranka v tem upravnem sporu) sam in po svojem pooblaščenca v odgovoru na tožbo opozarja, da disciplinska tožilka, kot organ Sodnega sveta, toži na odpravo sklepa disciplinskega sodišča, ki je prav tako organ Sodnega sveta, njemu pa je podeljen status prizadete stranke. Meni, da disciplinska tožilka v obravnavanem primeru ni aktivno legitimirana za vložitev tožbe, saj je po tem, ko je vložila in zastopala predlog za izrek disciplinske

sankcije (39. člen ZSSve), svojo vlogo v disciplinskem postopku izčrpala. Opozarja na določbe 1., 2., 17. in 18. člena ZUS-1 in predlaga, naj Vrhovno sodišče po prvem odstavku 36. člena ZUS-1 tožbo zavrže, priglša pa stroške postopka.

5. Tožba ni dovoljena.
6. ZSSve v 43. členu določa, da je zoper odločbo disciplinskega sodišča dopustno sodno varstvo po 36. členu tega zakona. V skladu s prvim odstavkom tega člena je zoper odločbe in sklepe sodnega sveta dovoljen upravni spor. Vprašanje narave izpodbijanega sklepa disciplinskega sodišča kot upravnega akta, ki ga je mogoče izpodbijati v upravnem sporu, v katerem se zagotavlja sodno varstvo pravic in pravnih koristi posameznikov in organizacij proti odločitvam in dejanjem državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil na način in po postopku, ki ga določa ta zakon, če za določeno zadevo ni z zakonom zagotovljeno drugo sodno varstvo (1. člen ZUS-1), in v katerem sodišče odloča o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v pravni položaj tožnika, o zakonitosti drugih aktov pa samo, če tako določa zakon (prvi odstavek 2. člena ZUS-1), v zadevi zato ni sporno.¹
7. Po presoji Vrhovnega sodišča pa razlaga relevantnih določb, pomembnih pri presoji, ali je disciplinska tožilka po pravilih ZUS-1 aktivno legitimirana za vložitev tožbe zoper (negativno) odločitev disciplinskega sodišča, pripelje do negativnega odgovora. ZUS-1 v prvem odstavku 17. člena določa, da je tožnik oseba, ki je bila stranka ali stranski udeleženec v postopku izdaje upravnega akta (prvi odstavek 17. člena). V disciplinskem postopku, v katerem se do izdaje odločbe smiselno uporabljajo določbe ZKP, ki veljajo za skrajšani postopek, če ZSSve ne določa drugače,² disciplinski tožilec vlaga in zastopa predlog za disciplinsko sankcioniranje (prvi odstavek 39. člena ZSSve). Glede na navedeno je bila disciplinska tožilka, ki je vložila in zastopala predlog za disciplinsko sankcioniranje, nesporno stranka v postopku, v katerem je bil izdan izpodbijani sklep disciplinskega sodišča. Vendar pa v tem postopku ni varovala in ne varuje svojih (osebnih) pravic in pravnih koristi v smislu 2. člena ZUS-1, temveč zastopa javni interes. Kljub prevladujočemu konceptu subjektivnega upravnega spora, pa ZUS-1 dopušča aktivno legitimacijo zastopnika javnega interesa (tretji odstavek 17. člena ZUS-1), a v prvem odstavku 18. člena izrecno določa, da je zastopnik javnega interesa v upravnem sporu Državno pravobranilstvo (sedaj Državno odvetništvo). Po ZUS-1 je torej le Državno odvetništvo aktivno legitimirano za vložitev tožbe v primeru, ko je z upravnim aktom domnevno kršen zakon v škodo javnega interesa. V upravnem sporu sicer lahko v javnem interesu kot tožniki

1 Poimenovanje akta (sklep namesto odločba) za presojo ni pomembno, saj je bilo z njim odločeno o pravici oziroma pravni koristi (disciplinskega obdolženca).

2 Prvi odstavek 44. člena ZSSve.

nastopajo tudi drugi subjekti (npr. nevladne organizacije glede varstva okolja), vendar aktivno legitimacijo (ob pogoju, da so sodelovali v postopku izdaje izpodbijanega akta) tem subjektom dajejo materialnopravni predpisi (npr. Zakon o varstvu okolja).³

8. Po presoji Vrhovnega sodišča takega upravičenja za vložitev tožbe v upravnem sporu ZSSve disciplinski tožilci ne daje. Določba 43. člena tega zakona predstavlja le splošno podlago za uveljavljanje sodnega varstva zoper odločitev disciplinskega sodišča. Čeprav nobene od strank disciplinskega postopka pri tem ne izključuje, pa - upošteva navedeno opredelitev tožnika po ZUS-1 - disciplinskemu tožilcu, kot stranki disciplinskega postopka, ki varuje javni interes, tudi ne daje izrecnega pooblastila za vložitev tožbe v upravnem sporu v primeru nestrinjanja z odločitvijo disciplinskega sodišča. Po presoji Vrhovnega sodišča bi zato razlaga, po kateri bi bil disciplinski tožilec kljub temu aktivno legitimiran za vložitev tožbe v upravnem sporu, nedovoljeno obšla izrecno določbo prvega odstavka 18. člena ZUS-1. Razlaga, ki sodno varstvo omogoča le nezadovoljnemu sodniku⁴ – disciplinskemu obdolžencu – je mogoče podkrepiti tudi s spremenjeno ureditvijo disciplinskih postopkov zoper sodnike po ZSSve, ki so z uveljavitvijo tega zakona postali enostopenjski (za razliko od prejšnje ureditve dvostopenjskega odločanja v takih postopkih po ZSS). To kaže na zakonodajalčev namen, da se s spremenjeno ureditvijo odločanja poudari (načelno) zaupanje v odločitev disciplinskega sodišča. Takega izhodišča, ki spada v polje zakonodajalčeve presoje, ni dopustno spreminjati z razlago, ki bi tožbo v upravnem sporu po vsebini povsem približala pritožbi (te sedanja ureditev ne predvideva), kot rednemu pravnemu sredstvu zoper odločitev disciplinskega sodišča.
9. Glede na tako stališče se Vrhovno sodišče ni opredeljevalo glede ostalih v tožbi in odgovoru na nanjo izpostavljenih vprašanj.
10. Ker disciplinska tožilca v obravnavani zadevi ne more biti stranka v postopku, je Vrhovno sodišče tožbo zavrglo na podlagi 3. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1.
11. Izrek o stroških temelji na prvem odstavku 165. člena in prvem odstavku 155. člena Zakona o pravnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1.

Ljubljana, 10. september 2019

Predsednica senata:

dr. Mateja Končina Peternel i.r.

³ Glej Dobravec Jalen in drugi, Zakon o upravnem sporu s komentarjem, GV Založba, str. 99.

⁴ Tudi iz predloga 43. člena ZSSve (Poročevalec DZ z dne 5. 12. 2016) izhaja, da ta določba daje možnost, da prizadeti sodnik sproži upravni spor po 36. členu predloga tega zakona (predlog zakona disciplinskega tožilca v zvezi s tem ne omenja).